

Valittaja esittää valituksensa tueksi, että valituksenalaista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota rasittaa virhe sen vuoksi, että siinä tulkitaan ja sovelletaan virheellisellä tavalla yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ (yhteisön tavaramerkkiasetus) 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohtaa.

1.1 Ensimmäinen valitusperuste: valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei arvioinut kyseessä olevia tavaramerkkejä ”kokonaisarvioinnin” tai ”kokonaisvaikutelman” kriteerien perusteella.

Vakiintuneen periaatteen mukaan sekaannusvaaraa koskevan kokonaisarvioinnin on kyseisten tavaramerkkien ulkoasun, lausuntatavan tai merkityssisällön samankaltaisuuden osalta perustuttava tavaramerkeistä syntyvään kokonaisvaikutelmaan, ja huomioon on otettava erityisesti tavaramerkkien erottavat ja hallitsevat osat. Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei noudattanut edellä mainittua periaatetta ja että se erityisesti perusti arviointinsa, jonka perusteella se totesi sekaannusvaaran olemassaolon, siihen seikkaan, että kyseisiin tavaramerkkeihin kuuluu kumpaankin osa ”CENTER”.

Valituksenalaisessa tuomiossa ei tutkittu kyseisiä tavaramerkkejä ”kokonaisarvioinnin” ja niiden luoman ”kokonaisvaikutelman” perusteella. Valituksenalaisessa tuomiossa käytettiin sen sijaan analyttistä lähestymistapaa ja tarkasteltiin tavaramerkkiä ”CENTER” suhteessa riidanalaisen tavaramerkin ensimmäiseen sanaosaan ”CENTER” antamatta minkäänlaista merkitystä sen toiselle sanaosalle ”SHOCK”. On totta, että valituksenalaisessa tuomiossa mainitaan ”kokonaisarvioinnin” ja ”kokonaisvaikutelman” kriteerit mutta totta on myös se, ettei oikeudellisen kriteerin mainitseminen ja toistaminen ole riittävää vaan, jotta tuomioistuin toimisi asianmukaisesti, sen on noudatettava kriteeriä ja sovellettava sitä asiassa oikealla tavalla. Näin se ei tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa. Valituksenalaisessa tuomiossa todettiin ainoastaan, että keskenään verratut tavaramerkit ovat samankaltaisia, koska niihin molempiin sisältyy sanaosa ”CENTER”, selittämättä sitä, minkä vuoksi sanaosa ”SHOCK” ei ole riittävä, jotta sekaannusvaaran mahdollisuus voitaisiin sulkea pois.

Valittaja katsoo, että edellä esitetystä syistä valituksenalaisessa tuomiossa on otettu tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla ja laiminlyöty perusteluvollisuus.

1.2 Toinen valitusperuste: valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut valituksenalaisessa tuomiossa huomioon tiettyjä erittäin tärkeitä ja merkityksellisiä seikkoja.

Valituksenalaisessa tuomiossa rikotaan lisäksi 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska siinä ei arvioida tiettyjä seikkoja, jotka ovat erittäin tärkeitä ja merkityksellisiä sen ratkaisemiseksi, onko kyseisten tavaramerkkien välillä sekaannusvaara. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei erityisesti ottanut huomioon sitä seikkaa, että keskenään verrattavat tavaramerkit ovat olleet pitkään olemassa ilman, että sekaannusta olisi tosiasiaa aiheutu-

nut, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jätetyssä kannekirjelmässä seikkaperäisesti esitetään.

Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei arvioinut asianmukaisella tavalla toista tärkeää seikkaa eli kohdeyleisön tarkkaavaisuustasoa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättely oli itse asiassa epälooginen siltä osin kuin se katsoi, että tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen kuluttaja ei kiinnitä huomiota sanan ”SHOCK” läsnäoloon eikä havaitse sitä, että paitsi että kyseisten tarkasteltava olevat tavaramerkit ovat ulkoasultaan ja lausuntatavaltaan erilaisia, myös niiden merkityssisältö on erilainen, sillä tavaramerkki ”CENTER” muodostuu sanasta, joka tuo mieleen ”jonkin keskiosan”, ja tavaramerkki ”CENTER SHOCK” tuo sen erottavimman osan ”SHOCK” vuoksi mieleen vahvan tuntemuksen (shokki (”shock”)), jonka kuluttaja kokee pureskelleessaan purukumin keskiosaa.

2. Vaatimukset

- On hyväksyttävä valitus ja siten kumottava kokonaisuudessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antama tuomio yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ja työjärjestyksen 113 artiklan mukaisesti;
- on annettava ratkaistava asia lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, kumoamalla SMHV:n mitättömyysosaston 24.11.2005 tekemä päätös, jolla ratkaistiin mitättömyysvaatimus nro C 973065, ja veloitettava vastaajat korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa käydystä menettelystä sekä mitättömyysmenettelystä SMHV:ssa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 122 artiklan mukaisesti;
- vaihtoehtoisesti, ellei asia ole ratkaisukelpoinen, on palautettava asia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi yhteisöjen tuomioistuimen vahvistamien sitovien edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 11, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen Sad Sofia-Grad (Bulgaria) on esittänyt 7.9.2009 — Said Shamilovich Kadzoev v. Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Asia C-357/09)

(2009/C 267/79)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen Sad Sofia-Grad (Bulgaria)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Said Shamilovich Kadzoev

Vastapuoli: Ministerstvo na vatreshnite raboti

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 15 artiklan 5 ja 6 kohtaa tulkittava siten, että

a) jos jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa ei ole säädetty säilöönnoton enimmäiskestosta eikä säilöönnoton jatkamisperusteista ennen kyseisen direktiivin saattamista osaksi kansallista oikeutta ja jos direktiiviä täytäntöönpannaessa ei ole säädetty, että uusilla säännöksillä on taannehtiva vaikutus, sovelletaanko tästä direktiivistä johtuvia vaatimuksia ja alkaako määräaika kulua vasta siitä hetkestä, jona ne on saatettu osaksi jäsenvaltion oikeutta

b) direktiivissä säädettyjen määräaikojen, jotka koskevat säilöönnottoa erityiseen säilöönottolaitokseen maastapoistamista varten, osalta huomioon ei oteta aikaa, jona jäsenvaltiosta poistamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa on lykätty nimenomaisen säännöksen nojalla kolmannen maan kansalaisen pyynnöstä aloitetun turvapaikkaoikeuden myöntämistä koskevan menettelyn vuoksi, vaikka asianomainen on asunut tämän menettelyn aikana samassa erityisessä säilöönottolaitoksessa, mikäli tämä on jäsenvaltion lainsäädännön mukaan sallittua?

2) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 15 artiklan 5 ja 6 kohtaa tulkittava siten, että direktiivissä säädettyjen määräaikojen, jotka koskevat säilöönnottoa erityiseen säilöönottolaitokseen maastapoistamista varten, osalta huomioon ei oteta aikaa, jona jäsenvaltiosta poistamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa on lykätty nimenomaisen säännöksen nojalla sillä perusteella, että vireillä on kyseistä päätöstä koskeva muutoksenhakumenettely, vaikka asianomainen on asunut tämän menettelyn aikana tässä samassa erityisessä säilöönottolaitoksessa, jos hänellä ei ollut voimassa olevaa henkilöllisyystodistusta ja jos on näin ollen epäselvyyttä hänen henkilöllisyydestään tai jos hänellä ei ole toi-

meentuloonsa tarvittavia varoja tai vielä jos hän käyttäytyy aggressiivisesti?

3) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 15 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että maastapoistaminen ei ole kohtuudella mahdollista, jos

a) tuomioistuimen valvoessa säilöönnottoa se valtio, jonka kansalaisuus asianomaisella on, on kieltäytynyt myöntämästä hänelle matkustusasiakirjaa hänen palauttamistaan varten ja jos tuolla hetkellä ei ole olemassa sopimusta minkään kolmannen maan kanssa asianomaisen vastaanottamiseksi sinne, vaikka jäsenvaltion viranomaiset ovat ponnistelleet tässä tarkoituksessa?

b) tuomioistuimen valvoessa säilöönnottoa Euroopan unionin ja sen valtion, jonka kansalaisuus asianomaisella on, välillä oli takaisinottosopimus, mutta uusien todisteiden — eli asianomaisen syntymätodistus — vuoksi jäsenvaltio ei ole vedonnut kyseisen sopimuksen määräyksiin, kun asianomainen ei halua palata tuohon maahan?

c) direktiivin 15 artiklan 6 kohdassa säädetty mahdollisuudet jatkaa säilöönnottoa ovat päättyneet, eikä hetkellä, jolloin tuomioistuin tutkii asianomaisen säilöönnoton direktiivin 15 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla, ole olemassa sopimusta kolmannen maan kanssa asianomaisen vastaanottamisesta?

4) Onko jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY 15 artiklan 4 ja 6 kohtaa tulkittava siten, että jos valvottaessa säilöönnottoa asianomaisen maastapoistamista varten kolmannen maahan todetaan, että ei ole olemassa kohtuullista perustetta asianomaisen poistamiseksi maasta ja että säilöönnoton jatkamisperusteet ovat päättyneet,

a) asianomaista ei ole kuitenkaan vapautettava välittömästi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät samanaikaisesti: asianomaisella ei ole pätevää henkilöllisyystodistusta sen voimassaoloajasta riippumatta, siten, että on epäselvyyttä hänen henkilöllisyydestään, hän käyttäytyy aggressiivisesti, hänellä ei ole toimeentuloonsa tarvittavia varoja eikä yksikään kolmas henkilö ole sitoutunut takaamaan hänen toimeentuloaan?

- b) vapauttamista koskevan päätöksen osalta on selvitettävä, onko kolmannen maan kansalaisella jäsenvaltion kansallisessa oikeudessa edellytetyt tarvittavat varat voidakseen oleskella jäsenvaltion alueella sekä osoite, jossa hän voi asua?

(¹) EUVL L 348, s. 98.

Kanne 11.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-363/09)

(2009/C 267/80)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Parpala ja F. Jimeno Fernández)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 91/414/ETY (¹) 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa kasvien terveydestä 20.11.2002 annetun lain 43/2002 38 §:n.
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 91/414/ETY taustalla on tarve yhdenmukaistaa kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskevat kansalliset säännökset. Mainitussa tarkoituksessa siinä säädetään yhtenäisistä säännöistä, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden lupaedlytyksiä ja -menettelyjä.

Mainitun direktiivin 13 artiklassa määritellään yhtäältä niitä tietoja koskevat säännöt, jotka niiden, jotka hakevat lupaa tietyille kasvinsuojeluaineelle, on annettava ja toisaalta mainittujen tietojen käyttöä ja suojaamista koskevat säännöt, jotka konkreettisia poikkeuksia lukuun ottamatta takaavat kyseisten tietojen luottamuksellisuuden.

Direktiivissä on kyse tyhjentävästä yhdenmukaistamisesta ja näin ollen jäsenvaltio ei voi kansallisella tasolla antaa säännöksiä, jotka velvoittavat taloudelliset toimijat jakamaan tiedot, jotka luvan ensimmäinen hakija on antanut, ellei kyse ole 13 artiklan 7 kohdassa säädettyistä tilanteista.

Tästä huolimatta lain 43/2002 38 §:ssä sallitaan pääsy tutkimuksiin ja kokeisiin perustuviin tietoihin muissakin tapauksissa kuin niissä, joista direktiivissä nimenomaisesti säädetään.

Komissio katsoo, että koska Espanjan valtiolla ei ole ollut min-käänlaista harkintavaltaa direktiivin 91/414/ETY 13 artiklan täytäntöönpanossa kansallisessa oikeudessa ja koska se ei ole aloittanut mitään menettelyä mainitun säännöksen kumoamiseksi, se, että kasvinsuojeluaineiden lupa-asiakirjoissa oleviin tietoihin pääsyä koskevaan järjestelmään on tehty sellainen poikkeus, josta ei ole säädetty mainitussa direktiivissä, on yhteisön oikeuden loukkaus.

(¹) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15.7.1991 annettu neuvoston direktiivi. EYVL L 230, s. 1.

Valitus, jonka Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH on tehnyt 14.9.2009 asiassa T-226/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.7.2009 annetusta tuomiosta

(Asia C-364/09)

(2009/C 267/81)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (edustaja: asianajaja P. Wadenbach)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Schwarzbräu GmbH

Vaatimukset

- 1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8.7.2009 asiassa T-226/08 antama tuomio on kumottava
- 2) sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 8.4.2008 tekemä päätös (asia R 1124/2004-4) on kumottava
- 3) yhteisön tavaramerkki nro 505503 "ALASKA" on kokonaan poistettava olemassa olevan ehdottoman hylkäysperusteen takia
- 4) vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut